Co dělají s naším nebem? Část třetí

necenzurovanapravda.cz/2024/08/co-delaji-s-nasim-nebem-cast-treti

1 srpna, 2024

Před časem jste si zde mohli přečíst první dva díly seriálu o geoinženýrství. První díl najdete zde, druhý zde. Autor této série, který se dlouhodobě zabývá problematikou geoinženýrství, ve svých článcích potvrzuje, že již občas dochází k zásahům do počasí či k pokusům o stínění slunce.

To bylo ostatně opakovaně potvrzeno i oficiálně, například po nedávné katastrofě, kterou způsobilo osévání mraků v Dubaji.

Dnes vyšla třetí část seriálu, který se zabývá touto tematikou, často neoprávněně odkazovanou do sfér konspiračních teorií. Připomínám, že autor je Brit, takže se zabývá zejména „domácím“ geoinženýringem, nicméně jak potvrdil, týká se to celé Evropy, ale i zbytku světa.

V této části se věnuje zejména již oficiálně potvrzeným připravovaným geoinženýrským zásahům, které mají podle klimaalarmistů údajně „odvrátit klimatickou katastrofu.“

„Konspirační teorie hovoří o geoinženýrství, ale mohlo by to pomoci zachránit planetu?“ Toto byl vysoce emotivní a manipulativní nadpis nedávno publikovaného článku BBC InDepth .

Proč by se po jarním a letním období bezprecedentní oblačnosti a dešťů stále více uvědomělá veřejnost nezajímala, zda již trpíme důsledky řízení slunečního záření nebo jiných geoinženýrských programů na úpravu počasí?

Už si ani nevzpomínám, kdy jsem naposledy viděl jasnou modrou oblohu bez mraků promíchaných s křižovanými stezkami letadel.

Ale na každý takový dohad se vrhne BBC a je označen jako konspirační teorie. Autor článku BBC uvádí jako „důkaz“ dvakrát tolik zmínek o geoinženýrství v letošním roce na X/Twitteru než za posledních šest měsíců roku 2023.

Další interpretací může být rostoucí znepokojení veřejnosti nad bezohlednými experimenty s počasím. Modifikace jsou mnohem škodlivější než neprokázané globální oteplování způsobené člověkem, které údajně zmírňují.

Tento náhlý vpád BBC do geoinženýrství vypadá podezřele jako reakce ve stylu ‚covid dezinformací,‘ která má zastavit jakékoli dotazování a zároveň nás má obměkčit pro toto nejnovější šílenství v oblasti ‚kontroly klimatu.‘

„Zní to jako sci-fi,“ píše autor zjevně důmyslně, „ale myšlenka odrážet sluneční záření, technický termín pro sluneční světlo, není tak šílená, jak by to mohlo znít, a někdy se to v přírodním světě stává. Během sopečných erupcí může být vysoko do atmosféry transportováno obrovské množství popela a aerosolů – drobných částic, které pak mohou odrážet sluneční záření zpět do vesmíru.“

S radostí pak vysvětluje, jak by mohly být miliony tun oxidu siřičitého, podobného sopečné erupci, napumpovány do stratosféry, aby odrážely sluneční záření a způsobily globální ochlazení.

Toto je šílené myšlení podporující Gatesem financovaný experiment řízení stratosférických poruch na Harvardu, což je dlouhodobý program Solar Radiation Management (SRM), který jsem podrobně popsal v první části této série.

Ve druhé části jsem se zaměřil na množení mraků – stále „normalizovanější“ a rozšířenější zásah do změny počasí, který zůstává neregulovaný navzdory obavám vědců a ekologů z jeho ekologických dopadů.

Tato část byla zakončena zmínkou o masivním čínském programu modifikace počasí. Techniky, kterými se této zemi podařilo vytvořit déšť a sníh na 5,5 milionu kilometrů čtverečních a zároveň potlačit kroupy na 580 000 kilometrech čtverečních, jsou podrobně popsány zde.

Jde o neznámé a vysoce rizikové území nejen z hlediska širších povětrnostních vlivů, ale také z hlediska geopolitického konfliktu.

V třetí části této série se zabývám dvěma dalšími experimenty navrženými tak, aby dostaly „globální oteplování“ pod kontrolu, než se vrátíme na naši vlastní oblohu. Jedním je zjasnění mořského mraku a druhým albedo modifikace.

První z nich – nyní běžně používaný nad australským Velkým bariérovým útesem – používá rozprašovač mořské vody spíše jako mořský sněhový stroj, ke generování stovek bilionů mikroskopických krystalů mořské soli, které se vznášejí na oblohu a vytvářejí mlhu a posilují stávající odrazivost.

Postřikovač se pohybuje a využívá atmosférické podmínky v jakémkoli daném čase a místě. Modifikace albeda má také za cíl odrážet více slunečního světla zpět do vesmíru zvýšením albeda Země – tedy odrazivosti jejího povrchu.

Návrhy a experimenty pokrývají širokou škálu, od pěstování plodin, které odrážejí více světla, přes mýcení lesů v zasněžených oblastech až po pokrytí velkých pouštních nebo ledových oblastí reflexními materiály a dokonce až po bělení vrcholků hor a střech bílou barvou.

Kalifornský projekt Arctic Ice Project (dříve Ice911) začal experimentovat s reflexním křemičitým sklem jako krycím materiálem před více než deseti lety a prováděl testy na zamrzlých jezerech v Kanadě a USA , z nichž největší je jezero North Meadow poblíž Utqiagviku na Aljašce.

Oba projekty jsou podporovány a ospravedlňovány jako dočasná ochranná opatření, která mají získat čas, zatímco byla přijata globální opatření ke stabilizaci teploty, ačkoli Wired varuje před vrozeným konfliktem pro ekology, kteří se obávají, že takové plány by mohly prodloužit naši závislost na fosilních palivech.

Obě technologie mají společný cíl: zvýšit albedo země. Stejně jako SRM je to úplný výsměch jiné vysoce dotované „zelené“ investici – solární energii. Jaký má smysl zakrývat zemědělskou půdu solárními panely a stožáry, aby přenášely jejich údajný výkon, zatímco sluneční světlo, které je bude aktivovat, má být blokováno?

Můžeme si myslet, že takové projekty jsou příliš daleko na to, aby ovlivnily naše vlastní počasí, ale můžeme předpokládat, že zde žádné takové experimentování nezačalo? To je poslední obava této série. To, co naše vláda riskovala a do čeho se zapojuje, a pokud to aktivně neskrývá, nepřitahuje to pozornost veřejnosti.

Kolik lidí si například bylo vědomo toho, že britští vědci zahájili zkušební let solárního geoinženýrství již v září 2021.

Tento experiment, který minulý rok odhalila MIT Technology Review, byl z velké části navržen k testování zařízení, které by pomocí meteorologického balónu ve velké výšce uvolnilo několik set gramů oxidu siřičitého do stratosféry.

Recenze jej popsala jako „potenciální vědecké prvenství v oblasti solárního geoinženýrství, které se uskutečnilo navzdory hlubokým obavám o povahu technologie.“

Andrew Lockley, nezávislý výzkumník dříve přidružený k University College London, ResearchGate jmenovaný v článku jako vedoucí úsilí, byl prý rozzuřený, když se informace o jeho projektu dostaly na veřejnost.

„V pekle je zvláštní místo pro ty, kteří prozrazují práci svých kolegů, trápí je neustále hořící síra,“ napsal.

„Ale složil jsem slib mlčení a mohu jen potvrdit, že naše plavidlo vystoupilo k nebesům, jak bylo zamýšleno. Jen doufám, že tento test sehraje malou roli v nabídce záchrany lidstva z pekelného pekla klimatických změn,“ dodal.

Není tedy pochyb o tom, odkud tento „vědec“ pochází. Jinde obhajoval privatizaci takových projektů a to, co nazývá „filantropickým geoinženýrstvím.“

Přesto není nic známo o skutečném účinku takových záměrných zásahů ve velkém měřítku, ani o jejich nebezpečných vedlejších účincích na produkci potravin a vlastně na celý život.

Samolibý jedinec to ignoruje a povzbuzovala ho k tomu i poslední konzervativní vláda, která s nadšenou podporou všemocného lorda Patricka Vallance podporuje geoinženýrské technologie jako nezbytný „konečný“ prostředek ke zmírnění člověkem způsobeného globálního oteplování (což je ve skutečnosti jen mýtus).

Dosud nevíme, na základě čí autority se Lockleyův experiment uskutečnil, ani zda od té doby proběhly další, ani kolik.

Co však víme, je, že Agentura pro pokročilý výzkum a vynálezy (ARIA), tajná vládní agentura (po vzoru Agentury pro pokročilé obranné výzkumné projekty USA, DARPA), kterou v roce 2021 založil Dominic Cummings, dostala 800 milionů liber na projekty, které leží na hranici možného.

Jedním z prvních bude hledat způsoby, jak „odpovědně řídit naše klima a počasí. Jako by to bylo možné nebo zodpovědné.

Dr. Mark Symes, který na tento program dohlíží, nemá žádné takové starosti:

„Zaměříme se na počasí – tedy krátkodobé, místní vlivy. Můžete například uvažovat o osévání mraků tak, aby pršelo nad Atlantikem a ne nad zemí, aby se zabránilo záplavám ve Spojeném království. Nebo můžete přemýšlet o vytvoření mlhy nad místní oblastí, řekněme, abyste ochránili město během vlny veder.“

Významně dodal: „Ve Spojeném království máme lidi, kteří pracují na technologiích řízení počasí. V některých případech mají malá pracovní zařízení. Čekají, až je někdo vezme vážně.“

Takže technologie tu jsou. Co nevíme je, které se již používají nebo kolik experimentů již proběhlo na naší obloze. To, že někteří je mají, je jistota a budeme o tom diskutovat v závěrečné části této série.

Ohodnoťte tento příspěvek!
[Celkem: 17 Průměrně: 5]